RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 72.612 van 19 maart 1998
in de zaak A. 76.513/VII-16.141.

In zake : 1. Emile DEDOBBELEER,
2. Marie-Louise KOOSEMANS,
3. Anita DEDOBBELEER,
4. Césarine ALLEBOSCH,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat I. LARMUSEAU,
kantoor houdende te GENT,
Visserij 157 A

tegen :

de bestendige deputatie van de provincieraad van VLAAMS-BRABANT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat K. VAN ALSENOY,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Gallaitstraat 62.

tussenkomende partij :

Marc VANDENBERGHEN,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. PATYN,
kantoor houdende te EVERGEM,
Schoonstraat 64.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Emile DEDOBBELEER, Marie-Louise KOOSEMANS, Anita DEDOBBELEER en Césarine ALLEBOSCH op 27 november 1997 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit van 18 september 1997 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant houdende niet-inwilliging van het beroep ingediend door de personen vermeld in bijlage 1 tegen de beslissing dd. 29 april 1997 van het college van burgemeester en schepenen van Herne houdende vergunning aan de heer Marc Vandenberghen, Druimerenstraat 31 te 1530

Herne (Herfelingen) voor het veranderen van een veehouderij gelegen op het bovengenoemde adres";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Adjunct-Auditeur P. SOURBRON;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 februari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 26 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. LARMUSEAU, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat K. VAN ALSENOY, die verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat A. PATYN, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Adjunct-Auditeur P. SOURBRON, daartoe gemachtigd bij beslissing van de Auditeur-generaal van 11 december 1997;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat Marc VANDENBERGHEN met een verzoekschrift van 15 december 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift met betrekking tot de ernst van het nadeel doen gelden :

> "Het bestreden besluit verleent ten onrechte (zie middelen) een milieuvergunning voor een niet gesloten varkenshouderij, waarvoor - mede op grond van het beperkt aantal waarderingspunten - ten opzichte van geurhindergevoelige gebieden een afstandsregel geldt van minstens 1.000 meter (cfr. artikel 5.9.4.4., 1°, a) van VLAREM II), maar die in voorliggend geval op een afstand van resp. 62, 84 en 90 meter is gelegen van de woningen van verzoekers die dateren van lang vóór de Stedenbouwwet (zie stukken 4, 5 en 6).
>
> Nu afstandsregels worden vastgelegd omdat, gelet op de hinder en risico's die bepaalde soorten inrichtingen meebrengen, een minimale ruimtelijke scheiding noodzakelijk is tussen die inrichtingen en bepaalde gebieden, en een afstandsregel dus een vermoeden van aanwezigheid van onaanvaardbare en niet te remediëren hinder en risico's impliceert wanneer een vergunning een afstandsregel miskent, kan er geen twijfel over bestaan dat het nadeel dat de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit in concreto voor verzoekers zal teweegbrengen ernstig is:
>
> • de exploitatie van het bedrijf zal in die mate geurhinder veroorzaken, dat verzoekers - en vooral

dan tweede verzoekster die ingevolge een hersenbloeding gedeeltelijk verlamd en dus 'geïmmobiliseerd' is - verhinderd zullen worden in hun tuin te vertoeven, en de kinderen van derde verzoekster niet langer buiten zullen kunnen spelen. Deuren en vensters zullen dienen gesloten te worden om te verhinderen dat de geur zich in de woning verspreidt.
• Het is niet denkbeeldig dat de geurhinder op termijn aanleiding geeft tot gezondheidsproblemen.
• De exploitatie van de varkenshouderij zal bovendien, ingevolge de ronkende ventilatoren die, voor verzoekers, gelet op de geringe afstand tot hun woningen, permanent - overdag en 's nachts - hoorbaar zullen zijn, ook lawaaihinder veroorzaken";

3.1.2. Overwegende dat de verwerende partij in essentie repliceert dat de afstandsregels niet zijn miskend, dat de verzoekende partijen zelf een inrichting voor bouwmaterialen uitbaten in het betrokken agrarisch gebied, dat de woningen van die partijen niet in de overheersende windrichtingen gelegen zijn en dat het bestreden besluit de nodige maatregelen oplegt om de gevolgen van ammoniakemissie gevoelig te beperken;

Overwegende dat de tussenkomende partij hier nog aan toevoegt dat de betrokken inrichting kleinschalig is;

3.2. Overwegende dat de desbetreffende schorsingsvoorwaarde niet is vervuld om de volgende redenen:

3.2.1. Het bestreden besluit vergunt de verandering van een bestaande veeteeltinrichting door toevoeging van een nieuwe varkensstal voor 624 vleesvarkens. De inrichting is momenteel vergund voor o.m. 70 grote zoogdieren.

3.2.2. De woningen van de verzoekende partijen situeren zich op afstanden die variëren van 62 tot 90 meter van de inrichting.

Zowel de inrichting als verzoekers' woningen zijn gelegen in agrarisch gebied (gewestplan Halle-Vilvoorde-Asse).

Van de bewoners van dergelijk gebied mag een hogere tolerantie ten opzichte van de ongemakken voortvloeiend uit agrarische activiteiten worden verwacht.

Gelet op die omstandigheid mag van verzoekers verwacht worden dat zij bijzondere elementen zouden bijbrengen die aantonen dat de te verwachten hinder zelfs die drempel overschrijdt.

Het enige concrete element dat verzoekers in dit verband aanbrengen is de afstand van de inrichting tot hun woningen. Dat afstandselement volstaat echter op zich niet.

3.2.3. Verzoekende partijen blijken het ermee eens te zijn dat in deze de afstandsregel vervat in artikel 5.9.4.4, 1°, a, van het besluit van de Vlaamse regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) niet toepasselijk is, vermits het betrokken gebied geen van de in die regel opgesomde hindergevoelige gebieden is.

De afwezigheid van een afstandsregel t.a.v. woningen gelegen in agrarische gebieden wijst erop dat de regelgever ervan uit is gegaan, niet, zoals verzoekers aanvoeren, dat er een vermoeden van aanwezigheid van onaanvaardbare hinder is, maar integendeel dat in dergelijke gebieden die hinder in principe aanvaardbaar is.

3.2.4. De verzoekende partijen gaan bovendien in hun uiteenzetting over de ernst van het nadeel geheel voorbij aan de volgende opgelegde bijzondere voorwaarden:

"BIJZONDERE VOORWAARDEN

- het zich in regel stellen met de Vlarem-voorwaarden voor de bestaande inrichting binnen de twee jaar, namelijk het aanbrengen van mestdichte wanden, het voorzien van opvanggoten zodanig dat de afwatering van sleufsilo’s en mestopslag verzameld wordt in de aalput en een inkuiping rond de bovengrondse mazouttank voor de bevoorrading van de landbouwvoertuigen;
- een groenscherm van minimum 3 meter breed met inheemse soorten rond de inrichting aan te leggen;
- een constructie om de geurhinder maximaal te beperken aan te bouwen, namelijk het voorzien van geurafsnijders en ventilatie met een uitlaat van minimum 0,60 meter boven de nok;
- controle bij de bouw van de varkensstal en achteraf door de bevoegde overheid".

3.2.5. De ernst van de ingeroepen nadelen is bijgevolg niet aangetoond;

4. Overwegende dat de vaststelling dat niet voldaan is aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van Marc VANDENBERGHEN in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 3.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negentien maart 1900 achtennegentig, door :

de H. R. STEVENS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr. V. WAUTERS, griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

V. WAUTERS. **R. STEVENS.**